

NIEOGRANICZONE MOŻLIWOŚCI

Tekst przewodni: 1 Kor 12,1-11.

Studium bieżącego tygodnia: 1 Kor 12,12-22, Rz 12,3-8, Ef 4,7-16.

Część I: Przegląd

W lekcji tego tygodnia dokonujemy przeglądu biblijnej nauki o darach duchowych. Wielu chrześcijan zadaje praktyczne pytania dotyczące darów Ducha Świętego: Czym są dary duchowe? Czy są zarezerwowane dla nielicznych superchrześcijan? Czy każdy wierzący otrzymuje dary duchowe? Jak odkryć, jakie dary duchowe otrzymaliśmy? Jaki jest cel darów duchowych?

Dary duchowe wiążą się bezpośrednio z działalnością Ducha Świętego. Właśnie dlatego *Pismo Święte* nazywa je darami „duchowymi”, bo są to dary, zdolności czy talenty udzielane przez Ducha Świętego każdemu wierzącemu dla chwały Boga. Dary duchowe są nam udzielane przez Ducha Świętego nie po to, byśmy chwalili siebie. Nie mają być używane do samolubnego popisania się tym, jak jesteśmy utalentowani, czy przyciągania uwagi ludzi do nas. Właściwie rozumiane, dary udzielane przez Ducha Świętego są dane w dwóch ważnych celach: do budowania i wzmacniania ciała Chrystusowego, Kościoła, oraz dla wypełnienia Chrystusowej misji głoszenia ewangelii światu.

Dary duchowe zostały udzielone każdemu z wierzących. Mają one różne funkcje. W Chrystusie wszyscy ludzie mają jednakową wartość, ale nie takie same role i nie identyczne dary duchowe. Ta różnorodność darów jest mocną stroną Kościoła i sprzyja wydawaniu świadectwa w świecie. Różnice są mocną stroną, a nie słabością. To Duch Święty decyduje, których darów udzielić danemu wierzącemu stosownie do jego pochodzenia, kultury i osobowości oraz potrzeb Kościoła. Duch Święty najlepiej wie, które dary są potrzebne do służby i przyniosą najwięcej błogosławieństwa Kościołowi i światu.

Część II: Komentarz

Apostoł Paweł rozpoczyna 1 Kor 12 słowami: „A co do darów duchowych, bracia, nie chcę, abyście byli nieświadomi rzeczy” (1 Kor 12,1). Powodem, dla którego Paweł poświęcił 1 Kor 12, większą część Rz 12 i znaczną część Ef 4 tematowi darów duchowych jest to, że właściwe zrozumienie darów duchowych jest niezbędne dla budowania i rozwoju Kościoła.

Odpowiedzmy najpierw na kilka podstawowych pytań dotyczących darów duchowych. Czym są dary duchowe? Czym różnią się od naturalnych talentów? Kto otrzymuje dary duchowe? Jaki jest ich cel i dlaczego są udzielane? Dary duchowe to nadawane przez Boga cechy, udzielane przez Ducha Świętego w szczególnym celu budowania ciała Chrystusowego, Kościoła, oraz uzdalniające wierzących do skutecznego wydawania świadectwa w świecie. Dary duchowe są kanałem, przez który płynie nasza służba dla Chrystusa. Niewierzący mogą posiadać wiele naturalnych talentów, ale nie mają darów Ducha Świętego.

Oczywiście, wszystkie nasze zdolności, bez względu na to, czy jesteśmy wierzący, czy nie, pochodzą od Boga. Każdy talent, jaki mamy, został nam dany przez Boga. Jednak dary duchowe różnią się dwiema istotnymi cechami od naturalnych talentów. Po pierwsze, różnią się od naturalnych talentów sposobem ich używania. Po drugie, różnią się miejscem, w którym są używane. Motywacją używania naturalnych talentów może być popisanie się i osobista korzyść. Motywacją do używania darów duchowych jest wyłącznie chwała Boga. Naturalne talenty często są używane dla umocnienia własnej pozycji w świecie. Dary duchowe są niesamolubnie używane w celu niesienia błogosławieństwa bliźnim i budowania Kościoła Bożego.

Dary duchowe zostały obiecanie każdemu, kto powierza swoje życie Chrystusowi. Omawiając dary duchowe, apostoł Paweł stwierdza: „Wszystko to zaś sprawia jeden i ten sam Duch, rozdzielając każdemu poszczególnie, jak chce” (1 Kor 12,11).

Kiedy powierzamy siebie Jezusowi, Duch Święty udziela nam darów do służby i wydawania świadectwa. Ludzie nienawróceni mogą posiadać naturalne talenty jakiegoś rodzaju. Kiedy się nawracają, Duch Święty często przekierowuje na inny cel te naturalne talenty, tak by służyły chwale Boga i rozwojowi sprawy Chrystusa. Zdarza się także, iż Duch Święty udziela ludziom darów, których nie mieli wcześniej i których posiadania nigdy by się nie spodziewali. Teraz znajdują spełnienie w posługiwaniu się nowo odkrytymi darami w służbie dla Chrystusa. Jako część ciała Chrystusowego, znajdują radość w przyczynianiu się do budowania Kościoła Chrystusowego i uczestniczeniu w misji Chrystusa.

Według 1 Kor 12,11, Duch Święty rozdaje dary duchowe „każdemu poszczególnie, jak chce”. Duch Święty nie udziela wszystkim tego samego daru, ale dostosowuje dary do każdego wierzącego. Nie przeocza przy tym nikogo. Każdy wierzący uczestniczy w darach Ducha Świętego. Ellen G. White podkreśliła tę ważną prawdę.

„Każdej osobie powierzony jest jakiś szczególny dar czy talent, który ma być używany dla rozwoju królestwa Odkupiciela” (Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, t. 4, s. 618).

Podkreśl fakt, że każdy z uczestników lekcji otrzymał duchowy dar lub dary dzięki działaniu Ducha Świętego. Jeśli wierzymy Słowu Bożemu, możemy dziękować Bogu za dary, które nam dał, a także prosić Go, by nam je objawił, a następnie poprowadził nas ku używaniu ich dla Jego chwały. Duch Święty udziela darów nie nielicznym wybranym z pominięciem pozostałych, mniej utalentowanych. Duch Święty udziela darów Bożych każdemu, stosownie do swojej woli.

Ilustracja

Duch Święty wybiera dary dla nas. Przypuśćmy, że zbliża się rocznica urodzin twojego przyjaciela. Kto wybiera dla niego prezent urodzinowy, który mu podarujesz? Oczywiście ty. Pamiętam, że jako chłopiec sporządzałem listę prezentów urodzinowych, które chciałbym dostać, ale ostatecznie to moi rodzice wybierali dla mnie prezent. Zazwyczaj wybierali lepiej niż ja bym wybrał. Lepiej niż ja wiedzieli, co przyniesie mi trwałe zadowolenie.

Duch Święty wie, jakich darów udzielić każdemu wierzącemu, by najpełniej oddać chwałę Jezusowi przez jego służbę. W adwentystycznym komentarzu biblijnym czytamy: „Duch Święty udziela swych darów wierzącym stosownie do wiedzy o ich zdolnościach i potrzebach występujących w doświadczeniu każdej osoby. Nie jest to siłą narzucana decyzja, ale wybór oparty na najpełniejszej wiedzy i zrozumieniu” (*Seventh-day Adventist Bible Commentary*, t. 6, s. 772). Ta świadomość powinna nam dodawać otuchy. Możemy mieć absolutną pewność, że Duch Święty nie tylko udzielił nam darów, ale że są to właśnie te dary, których potrzebujemy, by skutecznie wydawać świadectwo dla Chrystusa. Dary, które otrzymałeś, to właśnie te dary, które Duch Święty uznał za najbardziej potrzebne do twojego duchowego rozwoju i działania w dziele Chrystusa.

Różne dary najlepiej przyczyniają się do budowania ciała Chrystusowego

Choć Kościół jest jednym ciałem, składa się z różnych członków służących wspólnie objawianiu Chrystusa światu przez składanie świadectwa. Pisząc do członków Kościoła w Rzymie, apostoł Paweł stwierdził: „Tak my wszyscy jesteśmy jednym ciałem w Chrystusie, a z osobna jesteśmy członkami jedni drugich. A mamy różne dary według udzielonej nam łaski” (Rz 12,5-6). Apostoł rozwija tę myśl w 1 Kor 12,12: „Albowiem jak ciało jest jedno, a członków ma wiele, ale wszystkie członki ciała, chociaż ich jest wiele, tworzą jedno ciało, tak i Chrystus”.

Omawiając analogię Kościoła jako ciała Chrystusa, powinniśmy zwrócić uwagę uczestników lekcji na kilka faktów. W ludzkim ciele każdy organ ma określone funkcje. Nie ma takich części ciała, których rolą byłoby nierobienie niczego. Każda część ciała została umieszczona w organizmie po to, by pełniła jakąś rolę. Każda spełnia swoje funkcje. Każda część organizmu służy dobru całości. Kościół także potrzebuje funkcjonujących członków zaangażowanych w działanie dla dobra ogółu Kościoła, ciała Chrystusowego.

W 1 Kor 12, Rz 12, Ef 4 *Biblia* daje nam przykłady niektórych darów, jakie Bóg daje Kościołowi. Niektóre z tych darów są darami przywódczymi, jak dar apostołowania, nauczania, ewangelizowania i pasterzowania, pozwalające prowadzić Kościół Boży przez wieki. Celem tych przywódczych darów jest dążenie do jedności, umacnianie duchowego rozwoju i przygotowanie członków Kościoła do misji. Te same rozdziały mówią też o darach danych każdemu wierzącemu do służby. Kilka przykładów takich darów to gościnność, szczodrość, pomaganie, miłosierdzie, wiara i uzdrawianie.

Wiele z tych darów to cechy nawróconego serca. Wszyscy powinniśmy przejawiać gościnność wobec bliźnich w naszym codziennym chodzeniu z Chrystusem. Każdy wierzący jest powołany do szczodrości i ofiarności. Pomaga nie czy wspieranie innych oraz miłosierdzie to także niezbędne elementy życia każdego chrześcijanina. Wszyscy powinniśmy starać się błogosławić innych i nieść im uzdrawiającą Bożą łaskę. Jeśli te cechy są naturalną reakcją nawróconego serca przejawiającą się w życiu wszystkich wierzących, dlaczego są uznane jako dary duchowe wybrane przez Ducha Świętego dla niektórych wierzących?

Odpowiedź jest prosta. Podczas gdy wszyscy wierzący są powołani do objawiania łaskawego ducha gościnności, to jednak niektórzy są powołani do szczególnej służby gościnności. Choć wszyscy zostaliśmy powołani do szczodrości, w przypadku niektórych wierzących jest ona jednym z głównych sposobów ich służenia Chrystusowi. Nawrócenie zmienia nas. Pragniemy objawiać cechy charakteru Chrystusa w naszym codziennym życiu. Duch Święty rozwija i poszerza te cechy, a kiedy to się dzieje, niektóre z nich stają się szczególnymi narzędziami naszej służby w Kościele Chrystusowym. Czasami Duch Święty udziela nam zupełnie nowych cech jako darów duchowych, abyśmy odkryli jeszcze większe zadowolenie i efektywność w nowej roli w Kościele. Jak mówi apostoł Paweł, prowadzi to do „zgodnego z przeznaczeniem działania każdego”, dzięki czemu Kościół, ciało Chrystusa, „buduje siebie samo w miłości” (Ef 4,16).

Część III: Zastosowanie

Jeśli Duch Święty udziela darów duchowych wszystkim wierzącym do budowania Kościoła Bożego i wydawania świadectwa w świecie, jak możemy odkryć, jakie dary otrzymaliśmy? Oto kilka prostych kroków, które możesz przedstawić uczestnikom lekcji. Zapropnuj im, by je wypróbowali.

1. Powiedz Bogu, iż wierzysz, że obdarzył cię On darami duchowymi, i proś Go, by objawił ci, jakich darów ci udzielił. Pismo Święte świadczy: „Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia” (Jk 1,17). Bóg, który udziela swoich cennych darów każdemu z nas, objawi ci to przez Ducha Świętego, jeśli będziesz Go o to prosił (zob. Łk 11,13).

2. Zasięgnij rady szanowanych duchowych przywódców. Zapytaj, jak Bóg ich prowadził i w jakiego rodzaju służbie widzieliby miejsce dla ciebie.

3. Zaczynaj używać darów duchowych, które Bóg ci objawi. Celem darów danych przez Boga jest pełnienie służby dla Niego. Kiedy zaczynamy używać darów, które On nam dał, dary te rozwijają się, a wraz z nimi zwiększają się nasze zdolności. Nasze dary duchowe nie są nam udzielane jako w pełni rozwinięte. Z czasem stajemy się skuteczniejsi w służbie, a nasze dary poszerzają się w miarę używania. Ellen G. White trafnie zauważyła: „Kto w pełni poddaje się Bogu, będzie przez Niego prowadzony. Może być skromny i pozornie nieutalentowany, ale jeśli miłującym, ufny sercem jest posłuszny swemu zrozumieniu Bożej woli, wówczas jego siły zostaną oczyszczone, uszlachetnione, wzmocnione, a jego zdolności zostaną pomnożone” (Ellen G. White, *Krzyż i miecz*, Warszawa 2018, wyd. 3, s. 160).

Kiedy używamy darów udzielonych nam przez Boga, znajdziemy radość, zadowolenie i efektywność w służbie dla Chrystusa. Inni potwierdzą nasze dary w danej dziedzinie służby, a Kościół będzie nimi ubogacony.